

Platon's Atlantis – Fantasi eller virkelighed?

PLATON Fra Wikipedia:

Plátōn; 428/427 eller 424/423 – 348/347 f.Kr.) var en græsk filosof, født i den klassiske græske periode i Athen. Han grundlagde den platonistiske tankeskole og Akademiet, den første institution for højere uddannelse på det europæiske kontinent.

Sammen med sin lærer, Sokrates, og hans elev, Aristoteles, er Platon en central figur i oldgræsk filosofis historie og de vestlige og mellemøstlige filosofier, der nedstammer fra den.

"Timaeus" og "Critias", to af Platons dialoger, er de eneste eksisterende skriftlige optegnelser, som specifikt refererer til Atlantis. Dialogerne er samtaler mellem Sokrates, Hermocrates, Timeaus og Critias. Tilsyneladende som svar på en tidligere tale af Sokrates om det ideelle samfund, er Timeaus og Critias enige om at underholde Sokrates med en fortælling, der **"ikke er en fiktion, men en sand historie."**

Der findes mange udgaver af oversættelser, og beklageligvis er jeg ikke i besiddelse af originaldokumentet, ej heller er jeg kyndig i oldgræsk, så jeg må holde mig til det der er tilgængeligt på internettet, og her ses flere oversættelser. Der er små forskelle i de forskellige oversættelser, men jeg forsøger at holde mig tæt til en engelsk/dansk oversættelse.

Historien handler om konflikten mellem de gamle athenere og atlantikerne 9000 år før Solons tid. Viden om den fjerne fortid, der var glemt for athenerne på Platons tid, blev overbragt til Solon med historien om Atlantis af egyptiske præster.

Solon gav historien videre til Dropides, Critias' oldefar. **Critias den yngre** lærte det af sin bedstefar, også kaldet **Critias, søn af Dropides**. Dialogerne er skrevet af Platon omkring 360 f.Kr.

Forord:

Platon har bevaret historien om Atlantis.

Hvis mit synspunkt er korrekt, er det en af de mest værdifulde optegnelser, der er overleveret os fra antikken.

Platon levede 400 år før Kristi fødsel. Hans forfader **Solon** var den store lovgiver i Athen og levede 600 år BC. Solon besøgte Ægypten. Når vi regner på tallene så viser det sig, at $9.000 + 600 + 2000 = 11.600$, og utroligt nok rammer Platon her præcis tidspunktet for istidens, **"The Younger Dryas"** afslutning.

Hvor stor er sandsynligheden for, at Platon havde viden om istiden og dens, for menneskene, katastrofale afslutning?

Plutarch fortæller: "Solon forsøgte i vers at beskrive en stor eller en ret fabelagtig redegørelse for Atlantis imperiet, som han havde modtaget i Ægypten af vismænd og præster i **Sais**, og som især vedrørte athenerne, men på grund af sin alder var han bekymret for, om arbejdet ville være for meget for ham og, at han derfor ikke blev færdig med det. Disse vers er et bevis på, at hans alder ikke var hindringen:

"Jeg vokser i at lære som jeg vokser i alder."

Og igen:

"Vin, vittighed og skønhed, der stadig giver deres charme, lyser alle nuancer af livet og jubler os, når vi går hinsides."

Plutarch om Platon:

"Platon, ambitiøs at dyrke og pryde emnet om Atlanterhavet, som et dejligt sted på et retfærdigt område, der ikke er optaget, og som han også havde krav på, fordi han var relateret til Solon, lagde storslåede domstole og kabinetter op og rejste en stor indgang til den, som ingen anden historie, fabel eller digt nogensinde har haft. Men da han begyndte det sent, sluttede han sit liv før arbejdet, så jo mere læseren glæder sig over den del der er skrevet, jo mere beklagelse skal han finde den ufærdige."

Der er ingen tvivl om, at Solon besøgte Egypten. Årsagerne til hans afgang fra Athen i en periode på ti år forklares fuldt ud af Plutarch. Han fortæller os, at Solon boede **"på den canopiske bred, ved Nilen dybe udmunding."**

Der talte han om filosofi og historie med de mest lærte af de egyptiske præster. Han var en mand med ekstraordinær kraft og indtrængen i sindet, som hans love og hans ordsprog, der er bevaret for os, vidner om.

Der er ingen usandsynlighed i erklæringen om, at han begyndte en historie i vers og **beskrivelse af Atlantis**, som han efterlod ufærdig ved sin død; og det kræver ikke en stor fantasi at tro på, at dette manuskript nåede hans

efterfølger og efterkommer, Platon, en lærer, tænker og historiker som Solon selv, og som et af de dybeste sind i den antikke verden.

En ægyptisk præst havde sagt til Solon: "**Du har ingen viden om historien og ingen antik historie.**" og Solon realiserede helt uden tvivl den store betydning af fortællingen, der bar menneskehistorien tilbage, ikke kun tusinder af år før den græske civilisations epoke, men mange tusinde år før selve oprettelsen af kongeriget Egypten; og som han var ivrig efter at bevare for hans halv civiliserede landsmænd denne uundgåelige beretning fra fortiden.

Historien skal ses i lyset af, at når talen kommer på Atlantis, skal læseren være opmærksom på, at der er tale om 3 begreber:

- 1: Hovedstaden Atlantis
- 2: Landet Atlantis
- 3: Imperiet Atlantis.

Historien fortæller, at Atlantis havde erobret de fleste lande og øer inden for Herakles søjle (Gibraltars klippen og Middelhavet), men også en del lande og øer udenfor, men blev besejret af grækerne, og efterfølgende blev hovedstaden udslettet ved en stor katastrofe med jordskælv og oversvømmelse. Denne oversvømmelse huskes i mange fortællinger om "**den store vandflod**", eller "**syndfloden**" fra bibelen om **Noa's Ark**, og har efterladt sig spor næsten overalt i verden.

Gamle kort viser med stor tydelighed, at man med stor sikkerhed godt vidste, i hvilken retning man skulle søge efter **Atlantis hovedstad**, og helt tilbage i **Ptolemaios' Verdenskort**, ses, at man vidste, at den skulle findes i Vestafrika, og at **landet Atlantis** lå syd for Atlasbjergene, **over for Herakles søjle**, men at **imperiet Atlantis** kunne dække det meste af den kendte verden, på Ptolemaios' tid. Måske er det derfor, at man i dag finder efterladenskaber fra Atlantis kulturen mange steder i Middelhavet.

Uddrag fra "Critias" af Plato c.428 - c.347 f.Kr.

Critias: Så lyt Sokrates til en underlig fortælling, **som dog helt sikkert er sandt**, som Solon, der var den klogeste af de syv vise, fortæller. Han var en relativ (i familie med) og stor ven til min bedstefader, Dropidas, som han selv siger i flere af hans digte; og Dropidas, fortalte Critias, min bedstefar, som huskede og fortalte os, at det var gamle Atheners store og vidunderlige handlinger, som er gået i glemsel gennem tiden med ødelæggelser af menneskeheden, og en handling især, som var den størst af dem alle, hvis betragtning vil være et passende vidnesbyrd om vores taknemmelighed over for dig...

Socrates: Meget godt; og hvad er denne gamle berømte handling, som Critias talte om, ikke som en legende, men **som en sand handling** fra den athenske stat, som Solon fortalte?

Critias: Jeg vil fortælle historien, som jeg hørte fra en gammel mand; for Critias (den ældre) var som han sagde på det tidspunkt næsten halvfems år gammel, og jeg var omkring ti år gammel. Nu var dagen den Apaturia-dag, der kaldes ungdomsregistrering; hvorefter vores forældre efter sædvane gav præmier til recitationer, og flere dikteres digte blev reciteret af os drenge, og mange af os solgte Solon's digte, som var nye på det tidspunkt.

En af vores stamme, enten fordi dette var hans rigtige mening, eller fordi han troede, at han ville glæde kritikere, sagde, at Solon i sin dom ikke kun var den klogeste af mændene, men den dybeste af digterne.

Den gamle, husker jeg, lyste op her og smilte og sagde: "Ja, Amynder, hvis Solon kun havde, ligesom andre digtere, lavet poesi i hans liv og havde afsluttet den fortælling, som han bragte med sig fra Egypten og ikke havde været tvunget på grund af de fraktioner og problemer, som han fandt at stirre ind i i dette land, da han kom hjem for at deltage i andre forhold efter min mening, ville han have været så berømt som Homer eller Hesiod eller enhver digter."

"Og hvad var det digt om, Critias?" sagde den person, der henvendte sig til ham.

"Om den største handling, som athenerne nogensinde har gjort, og som burde have været mest berømt, men som i tidernes løb og skæbnernes ødelæggelse, ikke er kommet ned til os."

"Fortæl os," sagde den anden, "hele historien, og hvordan og fra hvem Solon hørte denne virkelige tradition."

Han svarede: "I hovedet af det egyptiske delta, hvor floden Nilen deler sig, er der et bestemt distrikt, der hedder Sais, og den store by i distriktet hedder også Sais, og er den by, hvorfra Amasis Kongen blev født, og borgerne har en

guddom, som er deres grundlægger: hun er kaldt i egyptisk tale Neith, hvilket hævdes af dem at være det samme som hellenerne kalder Athen (Athena).

Nu er borgerne i denne by meget glad for athenerne, og siger, at de på en eller anden måde er relateret til dem. Der kom Solon, som blev modtaget af dem med stor Ære; og han spurgte præsterne, der var mest dygtige i sådanne sager, om antikken, og fandt opdagelsen, at hverken han eller nogen anden Hellener vidste noget, der var værd at nævne om gamle tider.

Ved en lejlighed, da Solon anmodede dem om at tale om antikken, begyndte præsten at fortælle om de ældste ting i vores del af verden - om Phoroneus, der hedder 'den første' og om Niobe; og **efter oversvømmelsen** at fortælle om livet i Deucalion og Pyrrha; og han spores deres efterkommers slægtshistorie og forsøgte at regne ud hvor mange år gamle de hændelser var, som han talte om og give datoerne til.

Derefter var en af præsterne, som var af meget stor alder; sagde:
'O Solon, Solon, du og hellenerne er kun børn, og der er aldrig en gammel mand, som er en hellener."

Solon, der hørte dette, sagde: 'Hvad mener du?'

"Jeg mener at sige," svarede han, "det er i tankerne, i alle er unge; Der er ingen gammel mening udleveret blandt jer efter gammel tradition eller nogen videnskab, der er hård med alderen. Og jeg vil fortælle årsagen til dette:

Der har været, og vil være igen, mange ødelæggelser af menneskeheden som følge af mange årsager; de største er skabt af agenturerne for ild og vand, og andre mindre af utallige andre årsager. Der er en historie, som selv du (**Grækerne**) har bevaret, at **Phaethon**, søn af solguden Helios, engang havde lagt hestene i åg i sin fars vogn, og fordi han ikke var i stand til at drive dem på sin fars sti, brændte alt hvad der var på jorden, og han selv blev ødelagt af en tordenbolt. Nu har dette form af en myte, men betyder i virkeligheden en deklination (FYSIK afvigelse) af de legemer (kometer), der bevæger sig i himlen omkring jorden, og en stor afbrænding af ting på jorden, **som gentager sig efter lange mellemrum;** på sådanne tidspunkter at de, der bor på bjergene og på tørre og høje steder, er mere udsatte for ødelæggelse end dem, der bor ved floder eller ved havet. Og fra denne ulykke befrier og bevarer Nilen, som er vores aldrig svigtende frelser, os.

Historien om Phaethon kan findes på WIKIPEDIA i flere versioner, og kan læses som en omskrivning af opdagelser omkring starten og **afslutningen af The Younger Dryas istiden for 11.600 år siden**, med mulige kometnedslag som smeltede isen, og hvor havet steg 125 meter.

Når guderne derimod renser jorden med en syndflod, er de overlevende blandt jer hyrder på bjergene, mens de af jer, der bor i byer, (drukner) bæres af floderne til havet. Der henvises til at vandet i dette land hverken dengang eller på noget andet tidspunkt kommer ned ovenfra på markerne, idet der altid er en tendens til at det kommer op nedefra, (vandstandsstigning, jordskælv eller tsunami) hvorfor de her bevarede traditioner er de ældste.

Faktum er, at hvor menneskehedens ekstreme vinterkulde eller sommersol ikke forhindrer, er menneskehedens antal altid stigende og i andre tilfælde mindre i antal. Og hvad der skete enten i dit land eller i vores eller i en hvilken som helst anden region, som vi er informeret om - hvis der var nogen ædle eller på anden måde bemærkelsesværdige handlinger, er de alle nedskrevet af os forud, og bevaret i vores templer. Mens du og andre nationer bare er forsynet med breve og de andre ting, som staterne kræver. Efter den sædvanlige periode, kommer strømmen fra himlen som en pestilence og efterlader kun de af jer, der er fattige af bogstaver og uddannelse; og derfor må du begynde ligesom engang som børn og kender intet til, hvad der skete i oldtiden, enten blandt os eller blandt jer selv.

Ægypterne viser her, at de tilsyneladende har en viden om tilbagevendende kataklysmiske hændelser, som kommer med regelmæssige mellemrum (12.000-13.000 år), et tidspunkt vi nu igen nærmer os..

Hvad angår dine slægtshistorier, som du har fortalt os, Solon, er de ikke bedre end barnets fortællinger. For det første **husker du kun én oversvømmelse** (syndflod), men der har været mange af dem; og i det næste sted ved du ikke, at der **i dit land boede den retfærdigste og ædleste race af mænd**, som nogensinde har levet, hvoraf du og hele din by er et frø eller en rest. Og dette var ukendt for dig, **for i mange generationer døde de overlevende af denne ødelæggelse og efterlod intet spor.**

Phaethon

Phaethon insisterede på at få lov til at køre solvognen, der trækker solen hen over himlen, en dag.

Ifølge nogle beretninger forsøgte Helios at afholde Phaethon og fortalte ham, at selv Zeus ikke var stærk nok til at styre disse heste, men holdt modvilligt sit løfte.

Phaethon var ansvarlig for solvognen men kunne ikke kontrollere hestene.

I nogle versioner frøs Jorden først, da hestene klatrede for højt, men da vognen derefter brændte jorden ved at svinge for tæt på jorden, besluttede Zeus at forhindre katastrofe ved at stoppe den ned med et tordenlyn. Phaethon faldt på jorden og blev dræbt i processen.

For der var en tid, Solon, **før den store oversvømmelse af alle**, da byen, der nu er Athen, først var i krig og var fremtrædende for hendes kæres ekspertise, og siges at have udført de ædle gerninger og, at have den retfærdigste forfatning af, hvilken som helst tradition fortæller under himmelens ansigt."

Solon undrede sig over dette og opfordrede oprigtigt præsten til at informere ham nøjagtigt og i orden om disse tidligere borgere.

"Du er velkommen til at høre om dem, Solon," sagde præsten, "både for din egen skyld og for byen, og frem for alt for gudinden, som er den fælles protektor og lærer for begge vores byer. Hun grundlagde din by tusinder år før vores, modtog fra jorden og Hefaistos (Gud for smed og metalarbejde) din races frø, og så grundlagde hun vores, hvis forfatning er nedlagt i vores hellige registre som er 8000 år gammel.

Som berøring af dine borgere for 9000 år siden, vil jeg kort informere dig om deres love og deres mest berømte handling; de nøjagtige enkeltheder i det hele vil vi herefter gennemgå i ro og mag i selve de hellige registre. Hvis du sammenligner netop disse love med vores, vil du opdage, at mange af vores er modstykket til dine, som de var i gammel tid.

For det første er præstens kaste, som er adskilt fra alle de andre; næst er der kunstnere, der udøver deres håndværk alene og uden blanding af nogen anden; og der er hyrdernes klasse og jægers klasse samt ægtefællernes klasse; og du vil også observere, at krigerne i Ægypten er adskilt fra alle de andre klasser, og er kun befalet af loven til at engagere sig i krig; desuden er de våben, som de er udstyret med, skjold og spyd, og den gudinde, der lærte først blandt jer og derefter i asiatiske lande, og vi blandt asiaterne først vedtog.

Så vidt angår visdom, overholder du, hvad omsorg loven tog fra den allerførste og søgte og forstod hele ordenen ned til profeti og medicin, sidstnævnte med henblik på sundhed og ud af disse guddommelige elementer tegne, hvad der var nødvendigt for menneskelivet og tilføje enhver form for viden, der var beslægtet med dem.

Al den orden og arrangementer gav gudinden først til dig, da du etablerede din by; og hun valgte det sted på jorden, hvor du blev født, fordi hun så, at årets glade temperament i dette land ville producere de klogeste mænd. Derfor valgte gudinden, der var en elsker både af krig og visdom, først og fremmest det sted, som mest var sandsynlig til at fremstille mænd, som hun selv kunne lide. Og der boede i, da i havde sådanne love som disse og stadig bedre, og udmærkede hele menneskeheden i al den dyd, som blev gudens børn og disciple.

Den mest glørværdige handling i det gamle Athen var befrielsen af Europa og Libyen fra Atlantis magt. Kort efter forsvandt begge imperier.

Mange store og vidunderlige gerninger er optaget af din stat i vores historier; men en af dem overstiger alle de øvrige i storhed og dristighed; for disse historier fortæller om en mægtig magt, der aggressivt modsatte sig mod hele Europa og Asien, og som din by stopper.

Denne kraft kom ud af Atlanterhavet, for i de dage var Atlanterhavet sejlbart; og denne store ø lå over for Herakles søjler, og var større end Libyen og Asien tilsammen, og var vejen til andre øer, og fra disse kunne du passere til hele det modsatte kontinent, som omgav det sande hav; thi dette hav, som er inden for Herakles-strædet, er kun en havn, der har en smal indsejling, men det andet er et rigtigt hav, og det omgivende land kan i sandhed kaldes et grænseløst kontinent.

Den primære identifikation af "**Pillars of Hercules**" er Gibraltar klippen. De øvrige er ikke sikre identiteter. Derfor, hvis man står på toppen af Gibraltar klippen med den fantastiske udsigt over strædet, så er landet man ser i horisonten **MAROKKO**, med Atlasbjergene.

Her lærer vi, at ægypterne vidste, at overfor Herakles Søjler lå der en ø, beboet af atlantikerne, herskerne over Atlantis, og længere ude mod vest var der andre øer, før man endnu længere mod vest ad Atlanterhavet, kom til det modsatte kontinent (Amerika).

Landet man kunne se fra Gibraltar klippen kan have været en ø for 11.600 år siden, pga. præsession og regntiden i Sahara.

At man skulle gennem strædet og derefter sydpå, for at finde indsejlingen til hovedbyen ATLANTIS, har været en naturlig vej for atlantikerne, som med sikkerhed også havde underlagt sig de Kanariske øer.

Den engelske tekst siger, at: "...this great island lay over against the Pillar of Heracles, in extent greater than Libya and Asia put together..."

Det engelske Britannica beskriver Heracles søjler således:

Pillars of Heracles, også kaldet **Pillars of Hercules**, to forbjerge i den østlige ende af Gibraltarstrædet.

Den nordlige søjle **er Gibraltar klippen ved Gibraltar**, og den sydlige søjle er blevet identificeret som en af to toppe: Jebel Moussa (Musa), i Marokko, eller Mount Hacho (protektorat af Spanien), nær byen Ceuta (den spanske enklave på den marokkanske kyst).

Nu på denne ø Atlantis var der et stort og vidunderligt imperium, som havde hersket over hele øen og adskillige andre og over dele af kontinentet, og desuden havde mændene fra Atlantis underlagt sig dele af Libyen under Herakles søjler så langt som til Egypten og af Europa så langt som til Tyrrien. (Italien).

Denne store magt samledes i en, forsøgte at undertrykke vort land og dit og hele regionen inden for strædet; og så, Solon, skinnede dit land frem i sin dyd og styrkes fortræffelighed blandt hele menneskeheden. Hun var den første i mod og militær færdigheder, og var leder af hellenerne.

Og da resten faldt for hende, tvunget til at stå alene, efter at have gennemgået den yderste fare, besejrede hun og sejrede over angriberne, og bevarede dem, der endnu ikke var underkastet, fra slaveri, og befriede generøst alle os andre, der bor inden for søjlerne.

Men bagefter indtraf der **voldsomme jordskælv og oversvømmelser**, og **på en eneste dag og nat** blev alle dine krigslignende mænd i et legeme nedsænket i jorden, og **Atlantis på samme måde forsvandt** og blev skyllet under havet.

Og det er grunden til, at **havet i disse dele er uigennemtrængeligt**, fordi der er **en sådan mængde overfladisk mudder i vejen**; og dette skyldtes øens (hovedstadens) endelig."

Critias fortsætter

Lad mig begynde med at bemærke for det første at **ni tusind var summen af år, der var gået siden krigen**, som siges at have fundet sted mellem alle dem, **der boede uden for Herakles søjle** og dem, der boede indenfor.

Denne krig skal jeg nu beskrive.

Af stridsmændene på den ene side blev byen Athen rapporteret at have været herskeren og at have ledet kampen. Kæmperne på den anden side blev ledet af **kongerne på Atlantis**, som jeg sagde, engang havde en **større udbredelse end Libyen og Asien** (Lilleasien) **tilsammen**, og da det efterfølgende blev sænket af et jordskælv og en oversvømmelse, opstod **en uigennemtrængelig barriere af mudder til sejlere, der sejlede fra deraf til havet**.

Historiens fremskridt vil udfolde de forskellige stammer af barbarer og hellener, som da eksisterede, da de successivt ses på scenen; men jeg må først og fremmest beskrive athenerne som de var på den dag, og deres fjender, der kæmpede mod dem; og jeg skal fortælle om begge deres magt og form.

Lad os give Athen forrang.

Mange store oversvømmelser har fundet sted i de ni tusinde år, for det er antallet af år, der er gået siden den tid jeg taler om, og i alle tider og forandringer af ting, har der aldrig været nogen jordens sediment strømmede ned fra bjergene, som andre steder, der er værd at tale om. **Dette var den største oversvømmelse af alle**.

Det har altid blevet båret rundt i en cirkel og forsvundet i dybden nedenfor (jordskælv). Konsekvensen er, at i sammenligning med hvad der var, er der kun i små øer, **kun de ødelagte legemers knogler**, som de kan kaldes, alle de rige og blødere dele af jorden er skyllet væk og **kun det rene skelet af landet er blevet tilbage**.

Og dernæst, hvis jeg ikke har glemt det, jeg hørte, da jeg var barn, vil jeg give dig karakteren og oprindelsen af deres modstandere (**Atlantikerne**), for venner bør ikke holde deres historier til sig selv, men har dem til fælles. Men før jeg går videre i fortællingen, bør jeg advare dig om, at du ikke må blive overrasket, hvis du skulle høre hellenske navne, der er givet til udlændinge.

Jeg vil fortælle årsagen til dette: Solon, som havde til hensigt at bruge fortællingen for sit digt, undersøgte betydningen af navnene og fandt ud af, at de tidlige egyptere, ved at skrive dem ned, havde oversat dem til deres egne sprog, og han genvandt betydningen af de mange navne og genoversatte dem og kopierede dem igen på vores sprog. Min bedstefader, Dropidas, havde den oprindelige skrivning, som stadig er i min besiddelse, og blev grundigt studeret af mig, da jeg var barn. Derfor, hvis du hører navne som er brugt i dette land, må du ikke blive overrasket, for jeg har fortalt dig grunden til det.

Fortællingen, som var af stor længde, begyndte som følger:

Jeg har tidligere bemærket, at jeg talte om gudernes overdragelser, at de fordelte hele jorden i dele, der var forskellige i omfang, og skabte sig templer og ofre. **Poseidon** modtog for sit parti **øen Atlantis**, fødte børn af en dødelig kvinde og bosatte dem i en del af øen, som jeg vil fortsætte med at beskrive.

På siden mod havet og midt på hele øen var der en slette, der siges at være den retfærdigste af alle sletter og meget frugtbar. I nærheden af sletten igen, og også midt på øen, i en afstand af omkring halvtreds stadier (**en stadie = 606 fod. 50 stadier = ca. 10 km.**) var der et bjerg, ikke meget højt på nogen side.

På dette bjerg boede der en af de jordfødte mænd i dette land, hvis navn var **Evenor**, og han havde en kone ved navn **Leucippe**, og de havde en eneste datter, der hed **Cleito**. Jomfruen voksede op til kvindelighed, da hendes far og mor døde.

Poseidon blev forelsket i hende og havde samleje med hende.

Ved at bryde jorden, og lukkede den bakke, hvori hun boede hele vejen rundt, idet der blev foretaget alternative zoner af vand og land, større og mindre, der omringede hinanden. **Der var to jord og tre vand**, som han vendte sig som med en drejning ud af øens midtpunkt, lige imod hver vej, så **ingen kunne komme til øen**, for der var endnu ikke hørt om skibe og rejser.

Han selv, som han var en gud, fandt ingen vanskeligheder med at lave specielle arrangementer for øen i midten, der førte to vandstrømme under jorden, hvilket han forårsagede at stige som fjedre, et varmt vand og det andet af koldt og gøre alle former for mad, der springer op i jorden.

Han bragte **fem par mandlige børn (tvillinger)** til verden, som **delte landet Atlantis i ti dele**: Han gav til den førstefødte af det ældste par, hans moderbolig og den omgivende tildeling, som var den største og bedste, og skabte ham Konge over resten. De andre gjorde han til fyrster og gav dem at herske over mange mænd og et stort territorium.

Det sydvestlige Nigeria (syd for Mauritanien) er et af de steder i verden, hvor der fødes flest tvillinger. I Vestafrika fødes der fire gange så mange tvillingepar end i resten af verden.

Og han gav dem alle navne: Den ældste, der var konge, hedde **Atlas**, og han modtog hele øen og havet Atlanten. Til sin tvillingbror, som blev født efter ham og fik som sit parti **øens yderlighed mod Herakles søjle**, så langt som det land, der stadig kaldes **regionen Gades** i den del af verden, gav han navnet som i det hellenske sprog er **Eumelus**, på det sprog i landet, der er opkaldt efter ham, Gadeirus (..Cadiz?).

Det andet par tvillinger kaldte han en **Amheres** og den anden **Evaemon**. Til det tredje par tvillinger gav han navnet **Mneseus** til den ældre og **Autochthon** til den, der fulgte ham. Af det fjerde par tvillinger kaldte han den ældste **Elasippus** og den yngre **Mestor**, og af det femte par gives den Ældste **Azaes** og den yngre **Diaprepes**.

Alle disse og deres efterkommere var indbyggere og herskerne af de forskellige øer i det åbne hav; og som det allerede er sagt, holdt de sving i den anden retning over landet inden for søjlerne til **Egypten** og **Tyrrenia** (Italien).

Nu havde Atlas en talrig og ærefuld familie, og hans ældste gren bevarede altid riget, som den ældste søn overleverede til sin ældste i mange generationer; og de havde så stor rigdom som aldrig tidligere var besiddet af konger og potentater, og det er sandsynligvis aldrig at være igen, og de var indrettet med alt, hvad de kunne have, både i by og land. For på grund af deres imperiums storhed blev mange ting bragt til dem fra fremmede lande, og selve øen leverede meget af, hvad der kræves af dem til brug i livet.

Først og fremmest gravede de ud af jorden, hvad der måtte findes der, både mineral og metal, og det der nu kun er et navn, og som dengang var noget mere end et navn - **orichalcum** (kobber..?) - blev gravet ud af Jorden i mange dele af øen, og med undtagelse af guld blev værdsat som det mest værdifulde metal blandt mændene i disse dage.

Der var en overflod af træ til snedkeres arbejde og tilstrækkelig vedligeholdelse til **tamme** og vilde dyr. **Der var desuden et stort antal elefanter på øen**, og der var mulighed for dyr af enhver art, både for dem, der bor i søer og myrer og floder, og også for dem, der bor i bjerge og på sletter og derfor for **dyret**, som er det største og mest skræmmende af dem (**elefanten?**).

Også, uanset duftende ting der er i jorden, hvorvidt rødder eller krydderier eller skov eller destillerende dråber blomster eller frugter voksede og blomstrede i det pågældende land; og igen, Jordens dyrkede frugt, både den tørrede spiselige frugt og andre fødearter, som vi kalder af det almindelige navn bælgfrugter, og frugterne har en hård svind, der giver drikkevarer og kød og salver og gode opbevaring af kastanjer og lignende, som kan bruges til at lege med og er frugter, der ødelægger med at holde - og de behagelige slags dessert, som konsoliderer os efter aftensmad, når vi er fulde og trætte af at spise - **alle disse hellige Øer ligger under solen** frembragt retfærdig og vidunderlig i uendelig overflod. (*Beskrivelsen kunne være synonymet for Paradiset*)

Alle disse ting, modtog de fra jorden, og de beskæftigede sig med at bygge deres templer og paladser og havne og de arrangerede hele landet på følgende måde: Først og fremmest boede de **over havets zoner, der omringede den gamle metropol** og lavede en passage ind i og ud af kongeslottet; de begyndte at bygge slottet og derefter beboelsen til gud og deres forfædre. Dette fortsatte de med at pynte i efterfølgende generationer; hver konge overgik den der kom foran ham til den yderste af hans magt, indtil de gjorde bygningen et vidunder at se til, for størrelse og skønhed.

Og de begyndte fra havet og gravede en kanal på **tre hundrede meter i bredden og et hundrede meter i dybden** og **halvtreds stadier i længden (10 km)**, som de førte gennem til **den yderste zone** og drog en passage fra havet op til dette, som blev en havn og efterlod en åbning tilstrækkelig til at give de største fartøjer mulighed for at finde indgang. Desuden opdeltede de zoner af jord, der adskilte havets zoner og konstruerede broer af en sådan bredde, som ville tillade en passage for et enkelt **trireme (krigsskib)** at passere ud af den ene til en anden og overdækket dem; og der var en vej under skibene, for bredden af zonerne blev rejst betydeligt over vandet.

Nu var den største af de zoner, hvor en passage blev skåret fra havet, tre stadier i bredden, og den jordzone, der kom lige bredde; men de næste to, såvel vandområdet som jord, var to stadier, og den ene, der omringede den centrale ø, var et stadion kun i bredde. Øen, hvor paladset lå, havde en diameter på fem stadier.

Dette og zoner og broen, som var en sjette del af et stadion i bredden, var de omgivet af en stenmur på begge sider af tårnene og porte på broerne, hvor havet gik ind. Stenen, som blev brugt i arbejdet, brød de fra midten øen og fra underzoner på både ydersiden og indersiden. **En slags sten var hvid, en anden sort og en tredje rød**; og da de skændte sig, rømmede de på samme tid to gange indenfor, med tag dannet ud af den oprindelige sten.

Nogle af deres bygninger var enkle, men i andre sammensatte de forskellige sten, som de blandede for ornamenteringens skyld, for at være en naturlig kilde til glæde.

Hele kredsløbet af væggen, der gik rundt om den yderste, dækkede de med en belægning af messing, og kredsløbet af den næste væg var belagt med tin, og den tredje, som omfattede citadellet blinkede med **orichalcumets** røde lys.

Paladserne i det indre af citadellet blev konstrueret på denne måde: I midten var et helligt tempel dedikeret til **Cleito og Poseidon**, som var utilgængeligt og var omgivet af et kabinet af guld.

Dette var stedet, hvor de oprindeligt havde opfostret de ti fyrster, og hvor de årligt bragte jordens frugter i deres sæson fra alle de ti dele og udførte ofre til hver af dem. Også her var Poseidon's eget tempel, af et stadion i længde og et halvt stadion i bredde og i en forholdsmeæssig højde med en slags barbarisk pragt.

Alle templets udvendige sider, med undtagelse af tinderne, dækkede de med sølv og tinderne med guld. I templets indre var taget af elfenben, prydet overalt med guld og sølv og orichalcum; alle de andre dele af væggene og søjlerne og gulvet foret med orichalcum. I templet lagde de statuer af guld: der var guden selv, der stod i en vogn - ført af seks bevingede heste - og af en sådan størrelse, at han rørte ved bygningens tag med hovedet; omkring ham var der hundrede **Nereider (nymfer)**, der blev trukket af delfiner, for sådan var det tænkt som deres antal.

Der var også andre billeder i det indre af templet, der var dedikeret til privatpersoner. Og omkring templet på ydersiden blev der stillet guldstatuer af alle de ti konger og deres hustruer; og der var mange andre gode tilbud, både konger og privatpersoner, der kom både fra selve byen og de fremmede byer, over hvilke de herskede. Der var også et alter, som i størrelse og udførelse svarede til resten af arbejdet, og der var paladser på samme måde som svarede til rigets storhed og templets herlighed.

I det næste sted brugte de springvand både af kolde og varme kilder, disse var meget rigelige, og begge vidunderlig tilpasset til brug på grund af deres sødhed, de byggede bygninger omkring dem og plantede egnede træer; også cisterner, nogle åbent for himlen, andre som de overdækkede, for at blive brugt om vinteren som varme bade, der var kongens bade og bade af private personer, som blev holdt adskilt, og også adskilte bade til kvinder og andre igen for heste og kvæg, og til dem gav de så meget udsmykning som det var passende for dem.

Vandet, der løb af, bragte de til **Poseidons lund**, hvor der voksede alle former for træer af vidunderlig højde og skønhed på grund af jordens ekspertise; resten blev overført af akvædukter, der passerede over broerne til de ydre cirkler. Og der var mange templer bygget og dedikeret til mange guder; også haver og træningssteder, nogle til mænd og nogle adskilt for heste, i begge de to øer, dannet af zoner; og i midten af de største af de to var der en løbe bane for heste at køre ind, af et stadion i bredde og længde og som strakte sig hele vejen rundt om øen.

Der var også vagthuse med mellemrum for livvagten, jo mere betroede hvem der havde deres pligter udpeget til dem i den mindre zone, som var nærmere Akropolis; mens de mest betroede af alle havde huse givet dem inden for citadellet og om kongernes personer. Havnene var fulde af krigsskibe og butikker for søfarende, og alle ting var helt klar til brug.

Nok om planen for kongeslottet. Krydsning af de ydre havne, der var tre i antal, ville du komme til en mur, der begyndte ved havet og gik rundt: dette var overalt fjernt halvtreds stadie fra den største zone og havn og lukket hele mundingen af kanalen ved mødet mod havet. Hele området var tæt overfyldt med beboelser; og kanalen og den største af havnene var fulde af skibe og købmænd, der kom fra alle dele, som fra deres tale holdt op med en massiv lyd af menneskelige stemmer og dun af alle slags nat og dag.

Jeg har gentaget min beskrivelse af byen og delene om det gamle slot næsten som han gav dem, og nu må jeg forsøge at beskrive naturen og arrangementet i resten af landet. Hele landet blev beskrevet som meget højt på havets

side, men landet umiddelbart omkring byen var en slette, der selv var omgivet af bjerge, der faldt ned mod havet; det var glat og jævnt, men af en aflang form, der strækker sig i en retning tre tusind stadier, og går op ad landet fra havet gennem midten af øen to tusinde stadier; **hele øens område ligger mod syd og er beskyttet mod nord af bjerge.**

De omkringliggende bjerge fejrede han for deres antal og størrelse og skønhed, hvor de oversteg alt, hvad der nu skal ses overalt; at har i dem også mange velhavende beboede landsbyer og floder og søer og enge, der leverer mad nok til hvert dyr, vilde eller **tamme** og træ af forskellige slags, rigeligt for enhver form for arbejde.

Jeg vil nu beskrive sletten, der var **blevet dyrket i mange aldre af mange generationer** af konger. Det var rektangulært og for det meste lige og aflangt; og hvad det ønskede af den lige linje fulgte linjen i den cirkulære grøft.

Dybden og bredden og længden af denne grøft var utroligt og gav indtryk af, at et sådant arbejde ud over så mange andre værker næppe kunne have været udført af menneskets hånd. Men jeg må sige, hvad jeg har hørt. Det blev udgravet til en dybde af hundrede meter, og dens bredde var et stadie (200 m) overalt; den blev båret **rundt om hele sletten** og var ti tusinde stadier i længden.

Det modtog vandløbene, der kom ned fra bjergene og snoede rundt om sletten og berørte byen på forskellige punkter, og blev der let ud i havet. Fra oven blev lige kanaler med en hundrede meter i bredden skåret i sletten og igen let ud i grøfter mod havet; Disse kanaler var med hundrede stadier i mellemrum, og ved dem førte de træ fra skoven ned fra bjergene til byen og transporterede jordens frugter i skibe, skar tværgående passager fra en kanal til en anden og til byen.

To gange i året samledes de jordens frugter - om vinteren har de til gavn af regnen, og om sommeren introducerer kanalernes vand. Med hensyn til befolkningen havde hver af parterne i sletten udnævnt en leder af mænd, der var egnede til militærtjeneste, og partiets størrelse skulle være en firkant på ti stadier hver vej og det samlede antal af alle partierne var tres tusind.

Og af bjergernes og resten af landet var der også en stor skare, der havde ledere, til hvem de blev tildelt efter deres boliger og landsbyer. Lederen skulle give krigen en sjettedel af en krigsvogn for at udgøre i alt ti tusind vogne, også to heste og ryttere på dem og en let vogn uden sæde, ledsaget af en kæmpemand (kriger) til fods med et lille skjold og med en vogn monteret på hestene. Han var også nødt til at forsyne to tungt væbnede mænd, to bueskytter, to slyngere, tre stenskyttere og tre spydsmænd, der var skærmere og fire søfolk til at udgøre et **komplement på tolv hundrede skibe.**

Sådan var krigsordenen i den kongelige by - den af de andre ni regeringer var forskellig i hver af dem og ville være træt at fortælle. Med hensyn til kontorer og hædersbeviser var følgende arrangementet fra det første: Hver af de ti konger i sin egen division og i sin egen by havde den absolutte kontrol over borgerne og i mange tilfælde af lovene, straffe og dræbe hvem han ville.

Nu var deres regeringers forhold til hinanden reguleret af Poseidon's påbud i loven, han havde afleveret til dem. Disse blev indskrevet af de første mænd på en orichalcumkolonne, der lå midt på øen ved Poseidons tempel, hvor folkene blev samlet hver femte og sjette år skiftevis, og således gav samme ære til det ulige og til det lige antal.

Når de samledes, rådede de om offentlige anliggender og spurgte, om nogen havde overtrådt noget, og dømte dommen over ham - og før de dømte dom, gav de deres løfter til hinanden på denne måde.

Der var tyre, der havde rækkevidden af Poseidons tempel; og de ti, der var alene i templet, efter at de havde tilbudt guderne bønner, at de kunne tage de ofre, som var acceptable for dem, jagede tyrene uden våben, men med stave og luner; og tyren, som de fangede, førte de op til søjlen. Slaget blev så slået på hovedet af dem og slået over den hellige inskription.

Nu på søjlen var der foruden loven indskrevet en ed, der påberåbte mægtige forbandelser mod den ulydige. Da de efter at have ofret efter deres skik, havde de brændt tyrens lemmer, blandede de en kop og kastede en blodprop til hver af dem; Resten af ofret tog de i ilden efter at have lavet en rensning af kolonnen hele vejen rundt.

Derefter svingede de fra bægeret i gyldne skåle og hældte en ildoffer på ilden, og de svor, at de ville dømmes i overensstemmelse med lovene på søjlen og straffe enhver, som tidligere havde overtrådt, og at de i fremtiden ikke ville overtræde nogen af indskrifterne og ikke ville beordre eller adlyde nogen hersker, som befalede dem at handle anderledes end i overensstemmelse med deres far Poseidons lov.

Dette var den bøn, som hver af dem tilbød sig for sig selv og for hans familie og samtidig drikker og dedikerede skibet i Guds tempel; og efter at have brugt noget nødvendigt tid på aftensmad, og mørket kom på, og ilden om offeret var køligt, lagde de alle de smukkeste azurblå klæder og sad på jorden om natten i nærheden af de offer, som de havde svoret og slukkede al ilden omkring templet, de modtog og gav dømmekraft, hvis nogen af dem havde beskyldning at

bringe mod nogen og da de havde givet dømmekraft, skrev de deres sætninger på en gylden tablet ved dagbrættet og deponerede dem som mindesmærker med deres klæder.

[Her slutter Platons historie abrupt.]

Efterskrift:

Der er søgt efter byen Atlantis gennem flere generationer, og officielt er Atlantis accepteret som en myte, uden egentlig hold i virkeligheden. Samme skæbne havde den græske by Troja, indtil man fandt den i Tyrkiet i starten af nittenhundredetallet.

Der er udsprunget mange teorier om Atlantis, at den skulle befinde sig i det græske øhav, på vulkanøen Santorini som beviseligt har gennemgået en lige så grim skæbne som beskrevet for Atlantis. Men tidspunktet holder ikke, for det skete ca. 1.600 år før vor tidsregning, hvor vulkanen eksploderede, og dermed blev den grundlaget for kulturen på Kreta's endelig, med Knossos udslettelse ved en tsunami.

Malta har været nævnt, men er blevet forkastet igen. Sardinien er blevet nævnt, men ikke rigtigt vedkendt. Cadiz i Sydspanien er blevet nævnt, og har sikkert været en del af det Atlantiske imperium. Selv Doggerland i Nordsøen har været nævnt som Atlantis hjemsted.

Det er lidt svært at forstille sig, at Atlantis skulle befinde sig i midten af Atlanterhavet, med Platons sidste bemærkning her, at skibene ikke kunne sejle p.g.a. mudder, efter oversvømmelsen. Det ville også være svært at forstå, at der skulle leve mange elefanter derude midt i Atlanterhavet.

Platon siger, at

*"der lå en ø **over for** strædet, som af dig kaldes Herakles søjler..."*.

"**Over for**", menes i retningen **syd for Gibraltar klippen, og ikke vest for**. Man kan ved selvsyn stå på toppen af Gibraltar klippen, og betragte det smukke syn af Middelhavet. Mod vest se den sydligste spids af Spanien, mod øst ses kun havet, men mod syd ses i horisonten nordspidsen af Vestafrika, Marokko, og denne spids er en del af Atlasbjergene. Man har altså IKKE udsyn gennem strædet til Atlanterhavet.

Et gammelt kort over Mauretania fra 1548 viser, at Vestafrika har været gennemskåret af mange flodsystemer, og derfor kan være tolket som bestået af øer. **Se kortet bilag 1.**

Andre afskrifter af kortet viser også Atlantis afmærket i Vestafrika, f. eks. Herodotus Verdenskort. **Se kortet bilag 2.**

Hvis man ser på Afrika, som man formoder det så ud før og efter den store oversvømmelse, hvor vandstandene i havene steg med 125 meter, på grund af **Weichel istidens afslutning** (The Younger Dryas istid) og polernes isafsmeltning, kunne det tænkes, at det vestlige Afrika så ud som på **kortene i bilag 3.**

Jordens præcession (LINK til GOOGLE) for 12.000 år siden, havde drejet nordpolen 23,5 grader i forhold til nutiden, og denne drejning (woobling) har en cyklus på ca. 25.000 år. Derfor blev det nordlige Amerika dækket med kilometer tyk is, ligesom Skandinavien under istiden. Dette medførte, at den afrikanske monsun rykkede nordpå fra det nuværende tropiske Afrika, og dækkede det nuværende Sahara.

Af de ægyptiske skrifter kan vi lære, at Sahara var grønt og frodigt, med store søer og et rigt dyreliv indtil for 5.000 år siden, hvorefter der startede en udtørring og ørkendannelse, da monsunen igen rykkede sydpå. Denne proces har gentaget sig mange gange, og vil også gentage sig igen med ca. 25.000 års cyklus.

Der er store intellektuelle diskussioner om, hvad der forårsagede oversvømmelsen, den bibelske vandflod, men sagkundskaben kan ikke blive enige. Én ting er dog sikkert, at vi ikke kan forlige os med, at det skulle være en guddommelig indgriben, som forårsagede katastrofen.

I Vestafrika, nærmere bestemt i det nordlige Mauritanien, finder vi "**The Richat Structure**", eller "**Afrikas Øje**". **Se bilag 4.**

Strukturen har været uopdaget i moderne tid, men de første optegnelser ses fra 1930'erne. De egentlige billeder af øjet blev først rigtigt kendt med astronauternes bevægelser rund om jorden, og er herefter brugt som landkendning.

I min kopi af "**The Times Concise Atlas of the World**", hvoraf først udgaven er fra 1972, og min er fra 1989, ses intet spor af "The Richat Structure", eller "Afrikas Øje".

Hvis du befinder dig på overfladen af strukturen, kan du ikke overse ringene. Der skal man til vejrs, i et fly eller lignende, for at kunne se helheden, som herunder:

Platon skriver i sin historie om kanalerne i ringene, som dannede hovedstaden for landet Atlantis, at hele øens område ligger mod syd og er beskyttet mod nord af bjerge. **Er det ikke præcis det vi kan udlede af ovenstående billede?**

Endvidere taler han om det gravearbejde, der var udført i ringene og kanaler:

Dybden og bredden og længden af denne grøft var utroligt og gav indtryk af, at et sådant arbejde, ud over så mange andre værker, næppe kunne have været udført af menneskets hånd.

"The Richat Structure" er undersøgt af canadiske og franske geologer, som har bestemt strukturen til at være en naturlig opstået caldera, dannet ved tryk fra magma dybt under jorden, som har presset en stor bakke højt op, som for ca. 100 mill. år siden er faldet sammen og dannet disse ringe.

Poseidons Tvillinger:

Det sydvestlige Nigeria er det sted i verden, hvor der fødes flest tvillinger. I Europa er godt 16 ud af 1.000 fødsler tvillingefødsler. I nogle nigerianske landsbyer er der talt op imod 66 ud af 1.000. Antallet af tvillingefødsler i Vestafrika er cirka fire gange højere end i resten af verden.

Ægypten's alder:

Herodot studerede sin verden og samtidig med en levende interesse, og var optaget af, hvilken kultur der var den ældste. Han fortæller, at historikeren Hekataios regnede sine aner op for ham i femten led, mens det sekstende udledtes fra en gud. Men i det egyptiske Theben viste præsterne Herodot 345 kolossale træstøtter, der hver symboliserede én generation, sådan at egypterne, efter Herodots mening, dermed beviste, at deres historie gik 345 generationer tilbage, hvilket han omregnede til langt over 10.000 år.

Konklusion:

Uden at ville fremkomme med en konspirationsteori, vil jeg gerne gøre min personlige konklusion på Platons dialoger.

Hvor sandsynlig er Platons fortælling?

Med Herodots fortælling om Ægyptens alder som værende mere end 10.000 år, har Solon ligeledes med stor sandsynlighed besøgt Ægypten ca. 600 år før Kristi fødsel, og modtaget historien om Atlantis.

11.600 år før nutiden:

Platon rammer et signifikant tidspunkt, nemlig 11.600 år før nutiden, som dagens videnskab bekræfter, at have været tidspunktet for **"The Younger Dryas Istid's" afslutning**. Det er usandsynligt, at Platon på nogen måde kunne have fået viden om dette specifikke tidspunkt andre steder end fra Ægypten. Hvem andre end ægyptiske præster kunne have fortalt Platon, at der hinsides Atlanterhavet, var et kontinent (Amerika), som omsluttede Atlanterhavet, med

ægypternes utroligt gamle kendskab til historiske fakta, og at Middelhavet kun var som en havn i forhold til Atlanterhavet. Nutidens europæiske lande og Columbus selv troede, at han skulle finde en kortere vej til Indien, da han sejlede vestpå.

Udryddelse af Amerikas megafauna:

Det er estimeret, at mellem 65 og 90 % af den menneskelige befolkning på jorden blev udryddet under en stor katastrofe, beskrevet i bibelen som **"syndfloden"**. I Nordamerika var der intet spor af **Clovis-indianerne** efter katastrofen, som udryddede **megafaunaen** og alle større dyr end hunde, og samtidig afbrændte størstedelen af Nordamerika, samt dele af Sydamerika.

Edfu tempelskrifterne:

På Edfu-templernes vægge er nedfældet historie om et folk, som efter at have overlevet en frygtelig katastrofe, som knuste deres **"Guder's herregård"**, ankom til Ægypten, og det var **"de syv visemænd og de eneste guddommelige væsener, der vidste, hvordan templer og hellige steder skulle skabes"**. De kom fra en ø, **"de førstes hjemland"**, som blev ødelagt ved en oversvømmelse, der skete pludselig, og hvor flertallet af dets **"guddommelige indbyggere"** druknede. Få overlevende ankom til Ægypten, og blev **"genopbygningsguder"**.

Eftertiden:

I betragtning af, at stidens eftertid, og menneskenes genopblomstring og mangfoldigheden steg, eksploderede landbrug og kvæghold overalt i verden, må det anses som sandsynligt, at overlevende fra Atlantis, slog sig ned i Ægypten, og i øvrigt også mange andre steder, og er de mennesker, som ægypterne benævner som **"de oprindelige guder"**, og som medbragte kendskab til bygningskunst, landbrug, akvakultur og kvæghold.

Som det søfarende folk atlantikerne var, har overlevende spredt den kultur og viden de medbragte fra deres hjemland til mange andre lande, i bestræbelser på at genopbygge deres hjemkultur der, hvor de nu er strandet.

Er det derfor, at vi i nutiden finder steder rundt op i verden, som kan minde om den viden vi har om Atlantis, eller er det bare noget vi forestiller os?

Mennesket har kunnet bevæge sig over havet i hundrede af tusinde år. Således er det for nyligt konstateret, at øen Kreta i det græske øhav, ikke har været landfast i de seneste 300.000 år, så derfor har mennesket nødvendigvis kunnet sejle dertil.

Platon skriver, at præsterne i Sais sagde:

"Der har været, og vil være igen, mange ødelæggelser af menneskeheden som følge af mange årsager.."

Præsterne havde tilsyneladende viden om, at menneskene har oplevet flere nærudryddelser, som har slået deres kultur tilbage til stenalderen, hvorfra de så har genopstået, som de tilpasningsdygtige overlevere de er. Nogle af disse udryddelser, har måske fjernet mindre tilpasningsdygtige menneskeracer som neandertalerne, og andre. Er der en cyklus med tidspunkter, hvor jorden har større eller mindre chancer for at blive ramt af en komet?

Forestil dig en katastrofe i dag, af samme dimension som den store vandflod. Hvem af jordens mennesker ville overleve? Du eller jeg? Nej, men naturfolk på Ny Guinea, eller folkene i Amazonas jungle, folk som i forvejen er van til at overleve i naturen. De vil overleve, og i løbet af de næste måske flere tusinde år, vil deres kultur opblomstre, og måske vil en ny teknisk minded kultur genopstå, måske på et helt andet, for os ukendt teknisk grundlag.

Kunne Piri Riis's verdenskort, tegnet i april 1513 på gazelleskind, som bl.a. afbilder Atlanterhavskysten i Nordamerika, Sydamerika, Afrika og muligvis **Antarktis' nordlige kystlinje uden is**, have oprindelse i atlantikernes rejser og kortlægning?

Antarktis blev først officielt opdaget i år 1818, så nogen må have vidst på et tidligere tidspunkt, at der sydpå fandtes et stort kontinent og besøgt det i en tid, hvor der ingen is var langs den kystlinje, der er forlængelsen af den sydamerikanske sydlige spids, og hvor havet lå 125 meter lavere end i nutiden.

Riis skriver selv på kortet, at det delvist er kopieret fra meget tidligere kort, dog uden angivelse af kilden

Hvad var det for mennesker, der levede i Nordvestafrika?

Om Iberomaurusernes oprindelse: nye data baseret på gammelt mitokondrielt DNA og fylogenetisk analyse af Afalou- og Taforalt-populationer.

Rym Kefi 1 2, Meriem Hechmi 1, Chokri Naouali 1 2, Haifa Jmel 1, Sana Hsouna 1 2, Eric Bouzaid 3, Sonia Abdelhak 1 2, Eliane Beraud-Colomb 4, Alain Stevanovitch 3

Den vestlige nordafrikanske befolkning var karakteriseret ved tilstedeværelsen af iberomaurusisk civilisation i den epipalæolitiske periode (omkring 20.000 år før nutid (YBP) til 10.000 YBP).

Oprindelsen af denne befolkning er stadig ikke klar: de kan komme fra Europa, Nærøsten, Afrika syd for Sahara, eller de kunne have udviklet sig **in situ** i Nordafrika.

Med det formål, at bidrage til et bedre kendskab til bebyggelser i Nordafrika analyserede vi mitokondrielle DNA ekstraheret fra iberomaurusiske skeletter, opgravet fra det arkæologiske sted Afalou (AFA) (15.000-11.000 YBP) i Algeriet, og fra det arkæologiske sted Taforalt (TAF) (23.000-10.800 YBP) i Marokko. Derefter udførte vi en fylogenetisk analyse, der relaterede disse iberomaurusere til 61 nuværende middelhavspopulationer.

Den genetiske struktur af TAF- og AFA-prøver indeholder kun nordafrikanske og eurasiske moderlinjer. Disse fund viser tilstedeværelsen af disse haplotyper i Nordafrika fra mindst 20.000 YBP. Det meget lave bidrag fra en afrikansk haplotype syd for Sahara i de iberomaurusiske prøver er bekræftet.

Vi fremhævede også eksistensen af genetiske strømme mellem den sydlige og nordlige kyst af Middelhavet.

Atlantis' s befolkning

Med stor sandsynlighed er det nok disse befolkninger, der har stået bag det krigeriske angreb, som Platon beskriver. Man finder samme genetiske spor på de Canariske øer, men også i det sydlige Spanien, hvilket kan passe med teorien om, at området omkring Cadiz (Gadeirus), bl. a. var området som Atlas' s broder havde fået tildelt.

Desuden...

Nordvestafrika har været beboet af Homo Sapiens i perioder på 315.000 ± 34.000 år (som bestemt ved termoluminescens-datering). Beviser er fundet i Jebel Irhoud, i Atlasbjergene, det ældste og rigeste homininsted i afrikansk mellemstenalder.

Hvad har skabt historien om oversvømmelsen af Atlantis?

Der er i nyere tid fremkommet teorier om, at der for 12.800 år siden faldt en række meteoritter og kometer i Nordamerika. Dette er konstateret ved geologiske udgravninger og undersøgelser og det ses at, efter dette tidspunkt findes der ikke mere spor efter Clovis indianerne. Ej heller megafauna som mastodonter, kæmpedovendyr m.m.m. Desuden kan det konstateres, at det meste af Nordamerika har været brændt af, med temperaturer over 2.000 graders Celcius, hvilket ses i de geologiske undersøgelser.

Tilsvarende undersøgelser har fundet sted i Peru og i Sydafrika, hvor der også er fundet nedslagskratere.

Ved nærmere undersøgelser af Vestsahara, ses, at der har været nedslag fra meteoritter/kometer, så tæt på Richat Strukturen som 200 km, i et område, som muligvis har været et lavvandet område, og som kan tidsbestemmes til at ligge indenfor skalaen af de 12.800 år.

200 km nordøst for "The Richat Structure" findes Tenoumer krateret. Krateret er dannet for 21.400 ± 9.700 år siden,

Tenoumer anses for at være et nedslagskrater i Mauretanien.

Krateret ligger i den vestlige Sahara-ørken. Det er 1,9 km (1,2 mi) i diameter og dets alder anslås at være 21.400 ± 9.700 år gammel, og kunne derfor godt have været dannet for 11.700 år siden. Det findes på koordinaterne: $22^{\circ}55'5''N$ $10^{\circ}24'27''W$, og er tydeligt på GOOGLE EARTH.

Krateret er blotlagt ved overfladen og er næsten cirkulært. Kraterets kanter rejser sig op til 110 m (360 fod) højt over bunden af krateret, men som er dækket af et ca. 200 til 300 m (660 til 980 fod) tykt lag af sedimenter.

Tenoumer-krateret er dannet i gnejs og granit af prækambrisk peneplain med et tyndt lag af pliocæn-sedimenter (ikke ældre). Krateret menes at være forårsaget af en påvirkningshændelse på grund af kældersten fundet uden for krateret. En vulkansk oprindelse blev engang teoretiseret på grund af opdagelsen af basalt og rhyodacite uden for kraterbassinet, men nuværende beviser indikerer tydeligt en nedslagsoprindelse.

OPDAGELSEN AF MYSTISKE HELLERISTNINGER TYDER PÅ, AT EN METEOR ER BLEVET OBSERVERET I OLDTIDEN I MAROKKO

Indsendt af [Abderrahmane Ibhi](#) | 18. november 2018

Af Abderrahmane Ibhi, Fouad Khiri, Lahcen Ouknine, Abdelkhalek Lemjidi og El Mahfoud Asmahri

Formålet med denne artikel er at offentliggøre en enestående opdagelse.

Tre graverede helleristninger af et emne, der aldrig før er set i marokkansk klippekunst, er blevet fundet i provinsen Essaouira (Marokko). Astronomiske og antropomorfe figurer blev indgraveret ved snit. Arten af de indgraverede emner fremkalder sandsynligvis et materielt vidnesbyrd, der attesterer, at en meteor dukkede op over Marokko i oldtiden, og dermed bidrager til forståelsen af den gamle historie om naturkatastrofer i Marokko.

INTRODUKTION

Uanset hvilke kulturer der er involveret, har observation af himlen og astronomiske legemer vakt verdensomspændende interesse siden forhistorisk tid. Helleristninger er blevet fundet rundt om i verden, og er blevet fortolket af forskere som tegn på Solen (Davis-Kimball og Martynov, 1993; Coimbra, 2009), Månen (Olivera og Silva, 2010) og supernovaer (Iqbal et al., 2009). Meget få er dog blevet fortolket som bolider (stærkt lysende meteor som trækker en ildstribe hen over himlen, ofte ledsaget af et overlydsbrag og efterladende et røgspor) (Coimbra, 2007) og meteorer (Barreto, 2009; Iqbal et al., 2010. Coimbra 2017).

Det er ikke svært at indrømme, at disse begivenheder kunne være blevet fortolket af tidlige samfund som enten dårlige eller gode manifestationer af guderne og derfor indgraveret på klippeoverflader for at blive beundret af senere generationer (Sagan og Druyan, 1986).

Vores foreløbige undersøgelser forudsiger, at en meteor fandt sted over Marokko i oldtiden. Helleristningerne, vi har studeret, synes at tilbyde et nyt perspektiv på Amazigh-arkæoastronomi i Marokko, og bidrager således til forståelsen af regionens antikke historie.

MATERIALER UNDERSØGT

De undersøgte helleristninger blev fundet i regionen Tiwra (landsbyen Ida Oukazzou, koordinater: 30°59'49.7"N 9°32'10.9"W) omkring 100 km nord for Agadir. Landsbyen Ida Oukazou ligger på den vestlige side af High Atlas, i provinsen Essaouira, på barskt og bjergigt terræn med en højde på mellem 800 og 1.500 meter. Den tekniske analyse udført med et kikkertforstørrelsesglas udstyret med et integreret digitalkamera afslørede de mesoskopiske egenskaber, der gør det muligt at rekonstruere håndværkerens tilgang (graveringsteknik, værktøjets bevægelsesretning osv.). De geologiske materialer, som kunstneren har valgt, tre sandstenssten og kvartssandsten, som vi har givet tilnavnene Ida 1, Ida 2 og Ida 3.

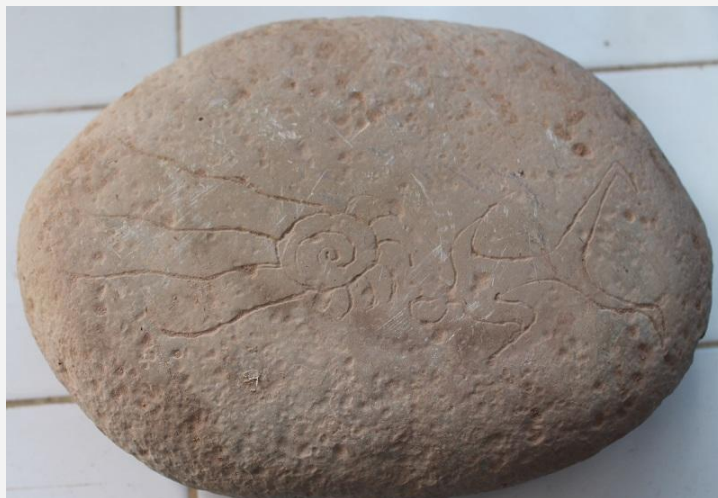

Karakteristika for Ida 1 og Ida 2: længde 20 cm, bredde 17 cm, tykkelse 5 cm og længde 18 cm, bredde 15 cm, tykkelse 5 cm. De er to småsten af melanokratisk kryptokrystallinsk kvartssandsten, der er subcirkulære i form og meget flade. De viser spor af korrosion og et lag af overfladisk forkalkning bestående af tynde plader af karbonater. Efter omhyggelig rengøring af Ida 1 (børstning og eddike), tilbyder den enkelt ætsede side af denne sten en dramatisk scene med en mand og kvinde, der tilsyneladende er oprørt af et meteorangreb (Figur 1).

På samme måde på Ida 2, endnu ikke strippet for sin ler- og sandgang og under den sekundære udfældning af karbonatlag, kan vi identificere en scene, der inkluderer en antropomorf figur, der flygter fra en enorm ildkugle (Figur 2).

Figur 1 – Oversigt over Ida 1 helleristningen.

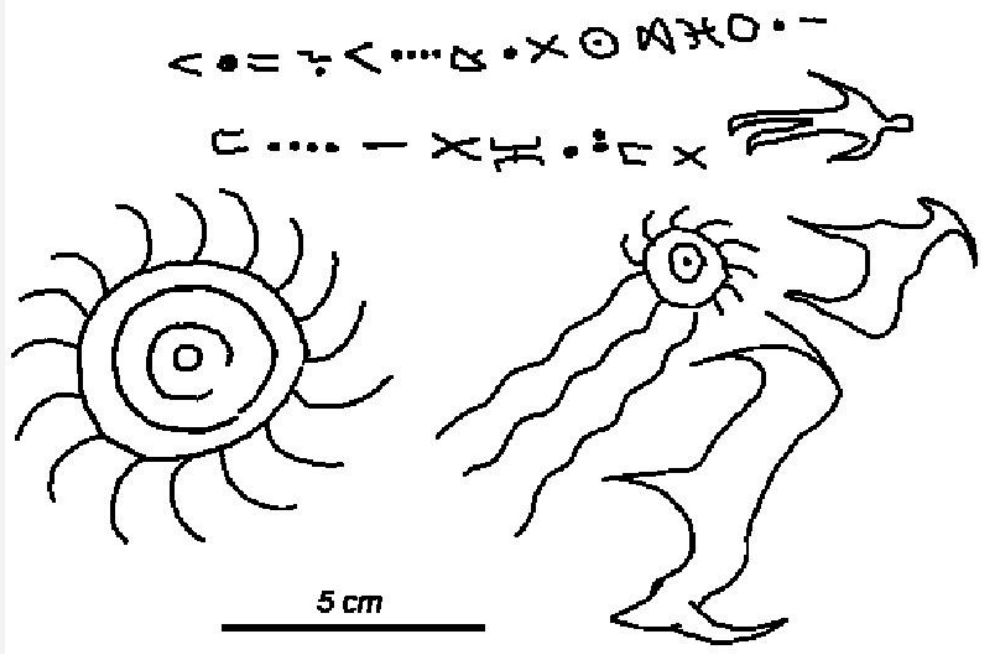

Figur 2 – Oversigt over Ida 2 helleristningen.

Ida 3 (længde 35 cm, bredde 27 cm, tykkelse 12 cm) er en tynd rullesten af leukokratisk sandsten, ret flad og mere eller mindre firkantet i form. Efter rengøring symboliserer Ida 3 en scene bestående af en antropomorf, to stykker kvæg af forskellig størrelse, en meteor og en figur af Solen med koncentriske cirkler i midten.

For at fuldende sit ideogram har kunstneren arrangeret to linjer af inskriptioner med **Tifinagh-tegn** med matte indskårne linjer (Figur 3), hvilket viser en association af billedindskrifter arrangeret i det tomme interval, hvor det passer harmonisk. Disse Tifinagh-inskriptioner, svære at oversætte, er ret gamle, det er umuligt at datere dem præcist. En fremtidig artikel vil blive viet til det.

Figur 3 – Oversigt og undersøgelse af Ida 3 helleristningen.

DISKUSSIONER OG KONKLUSIONER

De utallige astronomiske repræsentationer malet eller indgraveret på verdens klipper, med forskellige kronologier, synes at bevise, at en af de første bekymringer var at observere himlen. Faktisk er repræsentationen af astronomiske legemer som Solen, Månen og, mindre lejlighedsvis, udseendet af meteoror, en idé om de intellektuelle processer i disse primitive samfund. De tre undersøgte helleristninger viser koncentriske cirkler (i midten udhulet for Ida 1) forbundet med en gruppe af tre bølgende linjer (fire for Ida 2), som strækker sig bagud, og som ikke ligner andet end et flyvende rundt objekt i luften og forlader bag en sti (Figur 4, A, B og C). Det er de objekter, vi foreslår som meteoror.

Figur 4 – Visning af meteorsymboler, A: Ida 1, B: Ida 2 og C: Ida 3.

Typologien af disse objekter ligner meget meteorgraveringen af Toca do Cosmos (Bahia, Brasilien) (Coimbra, 2009) og den for hulemaleriet i distriktet Fouriesburg (Sydafrika) (Woodhouse, 1986) (Figur 5).

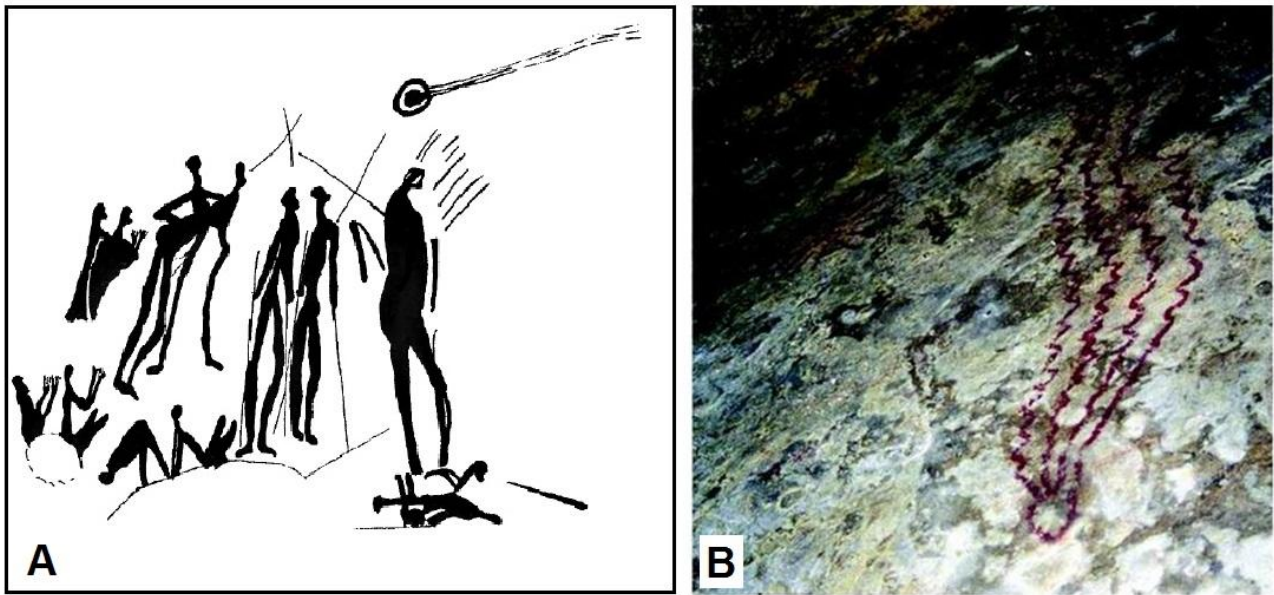
Linjerne indgraveret på de studerede helleristninger viser lange og bølgede haler, der giver et lysende og meget dynamisk udseende til et flyvende objekt. Øjenvidner til Tissint-meteoritens fald i 2011 i regionen Tata (Marokko) indikerede, at ildkuglen dukkede op på himlen med et spor af røg og vedvarende støv (Ibhi et al., 2013). Derfor kan de bølgede linjer, der er ætset på helleristningerne, tolkes som røgen efterladt af en meteor.

Astronomiske observationer afslører, at disse skulpturer stammer fra en meteor, de tre helleristninger ser ud til at repræsentere nedslaget af en stor meteorit, som skræmte indbyggerne, og at kunstneren bestemt oplevede denne astronomiske begivenhed spektakulært nok til at blive optaget på klippen. Der vil helt sikkert være fremtidig videnskabelig forskning, som vil skulle bekræfte eller afkræfte vores hypotese.

Kunne det tænkes, at det var Tenoumer komet/meteor der er observeret og forevigt på stenene?

Hermed overgivet til eders egen vurdering, med min bedste anbefaling.

Palle A. Andersen, Januar 2023

Figur 5 – Venstre (A): Toca do Cosmos meteor (Bahia, Brasilien) (Coimbra, 2009). Til højre (B): Meteor of Fouriesbourg (Sydafrika) (Woodhouse, 1986).

Bilag 1:

Mauretaniens, Udgivet fra Venedig i 1548

Den røde plet henviser til de formodede land Atlantis, og placeringen på 21 nordlig bredde, at vi er tæt på google earths placering, med bjerge som jeg tolker til at være "The Richat Structure".

Kortet viser, at Vestafrika har været gennemskåret af mange flodsystemer, hvilket i nogen grad kunne tyde på, at hele området har været tolket som om, at det bestod af en række øer for 11.600 år siden.

Sørerne i Vestafrika har været kendt de seneste 5.000 år, og Ægypterne har fortalt, at disse søer har eksisteret gennem tusindvis af år, men begyndte at udtørre for 5.000 år siden for til sidst at forsvinde helt. Den dag i dag kan man finde maritime skeletter og muslinger de steder, hvor søerne har været.

Bilag 2:

Herodotus Verdenskort (en nutidig afskrift)

Billedet er tydeligvis en moderne udgave af kortet, men søgning på internettet, kan give flere eksempler på kortet.

Kortet viser, at Atlantis ligger syd for Atlasbjergene.

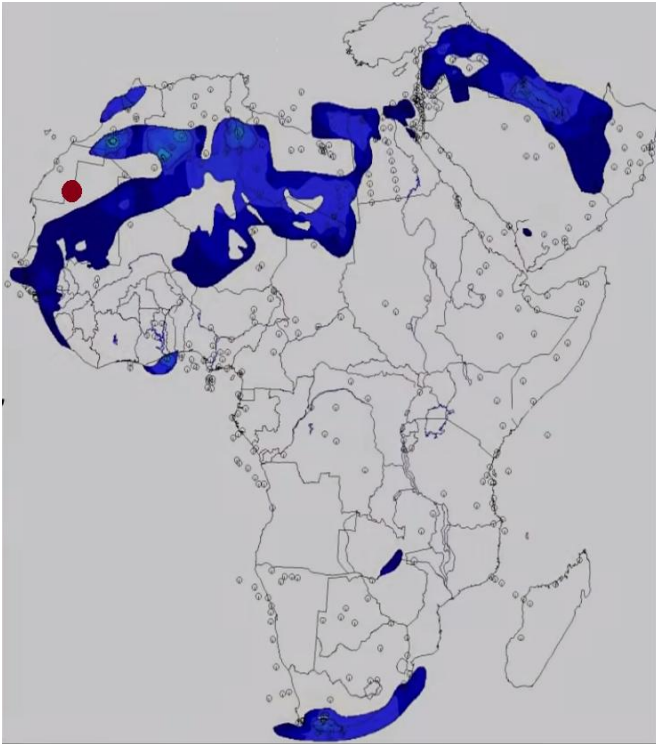

Bilag 3:

Afrika's formodede udseende:

Før 11.600 fra nutiden:

Efter 11.600 fra nutiden:

3.000 – 4.000 år efter den store oversvømmelse, er Sahara begyndt at udtørre, og efterladt området med tydelige tegn på den maritime fortid. Masser af maritime skaller og skeletter findes i disse ørkenområder.

Denne udvikling vil gentage sig, når præsessionen igen gør Sahara frodig, og lader monsunen regne over Sahara, som det tilsyneladende er sket gennem de seneste mange millioner år, med ca. 25.000 års mellemrum..

Bilag 4:

The Richat Structure, eller Afrikas Øje

Den røde ring viser placeringen af strukturen, som blev dannet for ca. 100 Mill. år siden, ved en helt naturlig proces.

Dette billede er kopieret fra Google Earths billede af den 12.14.2015, med Øjet på pos. ØL: 21.11.34, og NB: 11.23.15. Ved nærmere eftersyn på Google Earth vil det kunne ses, at området i den grad er blevet overskyttet af vand, der har strømmet fra nordøst mod sydvest, hen over Øjet, med udløb i det sydlige Atlanterhav.

Herunder et nærbillede af **skelettet af Atlantis, som Platon nævner:**

